

6 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

B3Ab, 1/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1186.

Kl. 54 b₃.

Firma Johann Carl Müller,
Drezno (Niemcy).

Maszyna do wyrobu torebek papierowych.

Zgłoszono: 5 grudnia 1921 r.

Udzielono: 9 grudnia 1924 r.

Nowa maszyna do wyrobu i napełniania torebek papierowych jest tem znamienna, że papier, służący do wyrobu torebek, jest w kształcie pasma nawinięty na cewkę. Z cewki prowadzone jest pasmo papieru do maszyny i zostaje przerobione w nieprzerwanym ciągu.

Pasma papieru posuwa się skokami w stronę trzpienia zwijającego, którego oś podłużna leży w kierunku podłużnym pasma. Jedną z krawędzi podłużnych pasma uchwytyje przyrząd zaciskowy trzpienia zwijającego, poczem następuje przez obrót trzpienia wokoło osi podłużnej kształtowanie korpusu torebki z pomocą przyrządu przyciskowego w rodzaju listwy, która opiera się o trzpień zwijający. Trzpień przesuwają się następnie w kierunku podłużnym papieru do wnętrza kapturka, uzbrojonego w powierzchnię wodzącą, i zaopatrzonego w środki do składania dna torebki. Kapturek sam posiada dno w postaci suwaka, który współdziała przy składaniu dna torebki,

a po ukończeniu tej czynności zostaje tak przesunięty, że szczelina jego umożliwia przejście gotowej, z trzpienia zsuniętej, torebki w kierunku podłużnym pasma papierowego dla przeprowadzenia gotowej torebki do przyrządu odbierającego, w którym można w danym razie napełnić i zamknąć torebkę. Wobec tego maszyna pracuje w ten sposób, że wszelkie urządzenia służące do wyrobu torebki papierowej, działają i poruszają się w kierunku podłużnym doprowadzanego pasma papierowego. Zasada dostrojenia kierunku ruchu wszystkich części do posuwu pasma papieru prowadzi do zadziwiającego uproszczenia wszystkich części napędowych maszyny, przez co można całe kształtowanie torebki skutecznie podjąć podczas jednego obiegu wału głównego maszyny.

Kolisty ruchy i prace w różnych miejscach, w różne przyrządy rozrządcze zaopatrzonych, są całkowicie usunięte.

Na fig. 1 i 2 przedstawiono maszynę w całości w rzucie bocznym i widoku z góry, na fig. 3 — 10 — szczegóły.

Na podstawie 1 maszyny umieszczony jest koziel łożyskowy 2 dla cewki 3. Z cewki tej odwija się do wyrobu opakawania służące pasmo papierowe 4, służące do wyrobu opakowania (także z kartonu lub innego papieru sztywnego) i posuwa się poprzez wałki 5 do przyrządu posuwającego. Krążek naprężający 6, cisnący na pasmo własnym ciężarem, służy do utrzymania pasma stale w stanie naprężonym. Między wałkami wodzącymi 5 przechodzi pasmo papierowe obok przyrządu z kleiwem, składające się z tarczy 7, zanurzonej w naczyniu 8 z kleiwem, wyjmującej z naczynia kleiwo i smarującej krawędź pasma. Tarcza 7 tak jest umieszczona, że smaruje jeden brzeg pasma papierowego.

Jeżeli torebka ma posiadać wkładkę ze staniolu, bibułki, papieru pergaminowego lub t.p., można umieścić obok tarczy 7 jeszcze inne tarcze, które smarują do opakowania potrzebne pasma papierowe w odpowiednich miejscach dla złączenia pasma wkładki z pasmem papieru torebkowego.

Posuw pasma papierowego odbywa się skokami przez napęd łącznikowy, zbudowany w rodzaju napędu piasty o wolnym biegu. Składa się on z rdzenia 9, przymocowanego na wale 10. Rdzeń pokryty jest płaszczem 11. W wykrojach krawędziowych rdzenia 9 ułożone kulki 12 wspólnie z płaszczyznami skośnymi 13 mają ten skutek, że przy przekręceniu rdzenia w jednym kierunku (patrz strzałkę na fig. 1) powstaje przez zaciśnięcie wałków połączenie części 9 i 11, natomiast przy przekręceniu rdzenia 9 w odwrotnym kierunku kulki 12 nie zostają zaciśnięte, przez co płaszcz 11 pozostaje bez ruchu. Dla zabezpieczenia bezwładu płaszcza 11 włożone są w rdzeniu 9, jeszcze inne (nie narysowane) kulki, współpracujące ze skośnymi płaszczyznami, odwrotnie ułożonymi. Wał 10 zostaje przekręcony odkorbowa 14, która jednym końcem zaczepiona jest za ramię korbowe wału 10, a drugim końcem

przymocowana jest sworzniem 17 do tarczy ksiukowej 16. Sworzeń 17 może być przesuwany w tarczy 16 promieniowo w jej szczelinie dla zmiany skoku odkorbowej 14. Tarcza 16 obraca się pod wpływem pary kół stożkowych 18 i wału napędowego 19 maszyny. Napęd ten jest jako taki znany i nie jest przedmiotem niniejszego wynalazku.

Pasma papierowe 4 prowadzone jest po płaszczu 11 napędu, a zabranie pasma przez płaszcz 11 zabezpieczone jest sprężynującym naciskiem krążka 20. Wobec tego posuw pasma odbywa się podczas ruchu do góry odkorbowej 14, ponieważ obraca się płaszcz 11, podczas gdy w czasie dalszego biegu tarczy 16 i obniżenia się odkorbowej 14 płaszcz 11 nie obraca się, a pasmo pozostaje bez ruchu.

Krążek naciskowy 20 może być równocześnie wyzyskany do doprowadzenia w danym razie wkładek dla torebek. Wkładki te wyrabia się także z pasma papierowego, zwiniętego na cewce 21, ułożyskowanej na części 22 podstawy.

Pasma wkładkowe 23 prowadzone jest po krążku 20 i zostaje złączone między krążkiem 20 i płaszczem 11 z pasmem papierowym 6, (które, jak zaznaczono, zostało już przedtem w pewnych miejscach posmarowane olejem dla przymocowania pasma wkładkowego). Koniec przesuwanego pasma papierowego podpierany jest stołem (opuszczonym na rysunku dla jego przejrzystości), na którym spoczywa w poziomej płaszczyźnie płasko, przy czym krawędź pasma, nie posmarowana kleiwem, wystaje z boku poza brzegi stołu.

Na końcu poziomego wału 25 siedzi trzpień zwijający 24. Wał 25 ułożyskowany w miejscach 26, 27, może przesuwac się w kierunku podłużnym i musi obracać się od czasu do czasu.

W momencie, gdy trwa posuw pasma papierowego, porusza się wał 25 z trzpieniem zwijającym 24 w stronę końca pasma czyli (fig. 1) z prawa na lewo. Przedni koniec pasma papierowego dostaje się w obręb tylnej powierzchni czołowej 28 trzpienia zwijającego

24. Trzpień ten posiada na boku, zwróconym do pasma papierowego, szczelinę 29. Wzajemne położenie pasma i trzpień jest tak dobrane, że, wystająca zboku poza brzeg stołu i nie posmarowana kleiwem, krawędź pasma papierowego wchodzi do szczeliny 29 trzpień, gdy koniec pasma i trzpień posuwają się ku sobie. Tak pasmo jako i trzpień przechodzą w tym momencie w stan spoczynku, gdy pasmo papierowe zajęło wobec trzpień położenie, potrzebne dla dalszego wyrobu torebki.

Posuw podłużny wału 25 rozrządzany jest tarczą ksiukową 30, osadzoną na wale 31, równoległym do wału 25. Tarcza ksiukowa posiada żłobek krzywy 32, w którym zagłębiają się widelki 33, biegnące na dwóch drażkach 34. Widelki zaczepiają czopem za żłobek pierścieniowy 35 części 36, która przymocowana jest na wale 25, po za tem jest ona częścią sprzęgła. Wobec tego zostają przy obrocie tarczy ksiukowej 30 przesunięte widelki 33, przez co porusza się wał 25 wraz z trzpieniem 24.

O napędzie wału 31 tarczy ksiukowej będą szczegóły podane później.

Gdy tylko trzpień i pasmo doszło do właściwego położenia, ruch ich zanika. Należy teraz zamocować pasmo na trzpieniu, co uskuteczniło następującą drogą (fig. 3). Trzpień zwijający 24 nasunięty jest na koniec 25¹ wału 25. W żłobku podłużnym końca 25¹ może przesuwac się pręt klinowy 37. Hakowato zagięty koniec 38 pręta klinowego 37 wystaje nazewnątrz zboku ściany czołowej 29 trzpień. Pręt klinowy posiada dwie powierzchnie klinowe 39. Działają one w obrębie szczelin poprzecznych 40, które przechodzą przez trzpień 24 aż do linii środkowej. W szczelinach poprzecznych 40 ułożyskowane są obrotowo szczęki zaciskowe 41, a z ich przedłużeniami 42 po drugiej stronie punktu obrotowego współpracują powierzchnie klinowe 39. Szczęki zaciskowe zostają stale przyciągnięte z pomocą zaczepiających za przedłużenia 42 sprężyn 43, w takie położenie,

że powierzchnia paszczy 44 nie przylega do powierzchni przeciwnej 45 trzpień 24. Gdy tylko powierzchnie klinowe 39 odsuną przedłużenie 42 w bok, układa się powierzchnia paszczy 44 mocno na powierzchni naciskowej 45 trzpień 24. Powierzchnia naciskowa 45 tworzy tymczasem boczną ścianę szczeliny podłużnej 29, która służyła dla przyjęcia krawędzi pasma papierowego 4. Wobec tego krawędź pasma papierowego, która weszła do szczeliny, zostaje zomocowana szczękami zaciskowymi 41 pod wpływem powierzchni klinowych 39.

Gdy trzpień zwijający posuwa się, naprzeciw pasma papierowego, czyli krawędź pasma papieru weszła w szczelinę 29, znajduje się pręt klinowy 37 w takim położeniu, że powierzchnie klinowe 39 są bezczynne. Gdy tylko trzpień zbliża się do położenia krańcowego, spotyka hakowato zagięty koniec 38 pręta klinowego oporek 27a, przez co zostaje pręt klinowy 37 przesunięty w trzpieniu 24 w tym sensie, że obecnie powierzchnie klinowe 39 zaczynają działać, czyli odsuwają przedłużenia 42 szczęk zaciskowych 41, a przez to szczęki zaciskowe zostają przesunięte przeciwko działaniu sprężyn 43.

Pręt klinowy 37 zostaje przez tarcie tak długo przytrzymany w tem położeniu, aż później po ukończeniu zwijania i po ukończeniu składania dna torebki, gdy gotowa torebka ma być zsunięta z trzpień, zostaje pręt klinowy 37 przesunięty tarczą przesuwającą 46 (fig. 1) powrotnie w położenie bierne.

Po uchwyceniu pasma papierowego przez trzpień, należy odciąć kawałek pasma, potrzebny do wyrobu torebki. Uskutecznia to nóż 47 w połączeniu z drugim nożem 48. Nóż 48 jest na stałe umocowany na podstawie maszyny, podczas gdy nóż 47 przymocowany jest do noszaka 49, prowadzonego na pionowych, przechodzących przez niego, drażkach 50.

Za każdy koniec noszaka 49 zaczepiają odkorbowe 51, połączone z mimośrodami 52, osadzonemi na wale 53, obracany parą kół stożkowych 18 na wale napędowym 19 ma-

szyny. Na wale osadzona jest także tarcza ksiukowa 16, która służy do napędu posuwu pasma papierowego. Mimośród 52 jest tak nastawiony, że odcięcie kawałka pasma papierowego następuje we właściwym czasie, czyli po przejściu pasma w stan spoczynku i uchwyceniu jednej jego krawędzi przez trzpień zwijający.

Obecnie musi odcięty kawałek pasma zostać nawinięty na trzpień zwijający i przerobiony na kształt torebki. W tym celu należy wprowadzić trzpień zwijający i wał 25 w ruch obrotowy.

Wał 25 pędzony jest wałem napędowym 19 w następujący sposób (fig. 1, 2). Z pomocą przystawki z kół zębatach 54, 55, 56 obraca się stale, równoległy do wału 19 i wału 25, wał 57. Na końcu tego wału 57 siedzi koło zębate 58, zazębione stale za koło zębate 59. Koło zębate 59 siedzi na części sprzęgowej 60, przesuwanej się wzdłuż wału 25, w której może się swobodnie obracać wał 25. Część sprzęgowa 60 jest na swym końcu (na rysunku prawym) zaopatrzona w sprzęgło zębate 61, które współdziała z uzębieniem, umieszczonym na części 36, osadzonej mocno na wale 25, gdy tylko sprzęgło 60 zostanie odpowiednio (na prawo) przesunięte. Przesunięcie to osiąga się z pomocą tarczy ksiukowej 62, przymocowanej na wale 57, w której żłobku zagłębiają się widelki 63, przesuwane się wzdłuż stałego sworznia 64. Widelki wchodzi czopem do żłobka pierścieniowego 65 sprzęgła 60.

Część sprzęgowa 60 uzbrojona jest także na drugim (lewym) końcu w uzębienie 66, które może przy odpowiednim przesunięciu (na lewo) współpracować z uzębieniem części sprzęgowej 67, obracającej się swobodnie na wale 25 i niosącej na sobie koło zębate 68. Koło 68 zazębia się z kołem zębatym 69 na wale 31, unoszącym na sobie tarczę ksiukową 30. Tarcza ta powoduje, jak już zaznaczono, przesuwanie podłużne wału 25.

• Dopóki obraca się trzpień zwijający i wał 25, przesuwanie podłużne nie wchodzi w ra-

chubę; może ono tylko wtedy nastąpić, gdy trzpień nie obraca się. Dopóki więc część sprzęgowa 36 szczipiona jest z częścią 60, trzpień się obraca. Po ukończonym obrocie może przesunąć się część 60 na lewo, wobec czego wał 31 zaczyna się obracać, przez co rozpoczyna się przesuwanie trzpienia.

Ażeby kawałek papieru torebkowego ściśle przylegał do trzpienia, pracuje on wspólnie z przyrządem przyciskowym. W pokazanym przykładzie posiada trzpień przekrój prostokątny, wobec czego tworzą się opokawania przekroju prostokątnego. Na trzpień ciśnie końcem 70 dwuramienna dźwignia 71, której wolny koniec zaczyna za sprężynę pociagową 72, która zapewnia przyciskanie końca 70 do trzpienia (fig. 4).

Oznaczone na fig. 4 kreskami przerywanymi pasmo papierowe doprowadza się do trzpienia w kierunku strzałki. Gdy trzpień wykonał pełen obrót, pozostaje jeszcze ostatni kawałek 73, zawierający brzeg osmarowany klejem. Należy go jeszcze przytłoczyć, ażeby osiągnąć sklejenie korpusu torebki. W tym celu zostaje przycisk 70 odpowiednio uniesiony w ten sposób, unoszony jest jego sworznię obrotowy 74 przez ramię, osadzone na saneczkach 75. Saneczki 75 uruchamiane są mimośrodem 76 na wale 57 w ten sposób, że w odpowiednim momencie, gdy np. trzpień wykonał pełen obrót, następuje uniesienie saneczki 75, a tem samem także przycisku 70, przez co krawędź papieru 73 zostaje przyciśnięta do części nawiniętej na trzpień, tworząc szew sklejonny.

Po ukończeniu korpusu torebki, należy odsunąć przycisk 70 od trzpienia 24. W tym celu znajduje się na wale 57 występ 77, który podczas obrotu wału 57 napotyka w odpowiednim momencie na oporek 78, tworzący koniec drążka 79, przymocowanego do dźwigni 71. Drążek 79 może przesunąć się w kierunku podłużnym w łożyskach 80. Zostaje on pociągnięty za sobą występem 77 przy przesunięciu się dźwigni 71 (wał 57 obraca się w kierunku strzałki). Powrót drążka w położenie po-

czątkowe pod wpływem nasadzonej na nim sprężyny 81 nie jest możliwy nawet po przejściu występu 77 koło oporka 78, ponieważ opiera się temu wykrój 82, przymykający do występu 77. Dopiero gdy tarcza, niosąca na sobie występ 77, wróci do właściwego położenia przed występnym 77, może drążek 79 oraz dźwignia 71 wrócić w położenie początkowe (według fig. 7).

Przy nawijaniu kawałka papieru na trzpień 24 postarano się o to, żeby na wolnym końcu trzpienia, czyli po drugiej stronie powierzchni czołowej trzpienia 24, wystawał swobodnie kawałek papieru. Kawałek ten służy do zrobienia dna torebki. W tym celu przesuwana tarcza 30 wał 25 na prawo. Przytem wchodzi papier, wystający swobodnie poza powierzchnią czołową 83, do kapturka 84 (fig. 5). Kapturek 84 jest nieruchomy i siedzi na podstawie 1.

Jest on takich wymiarów, że jest w nim miejsce tylko dla trzpienia z nawiniętym papierem. W kapturku przewidziano pionowe powierzchnie skośne 85 w postaci klap, które mogą obracać się na sworzniach 86 i przytrzymane są w stanie otwartym sprężynami 87. Sprężyny są tak silne, że klapy nie zostają odsunięte przez wchodzący wystający papier lecz naodwrot odsuwają one papier czyli składają go. Dopiero gdy sam trzpień wejdzie do kapturka zostają klapy przewrócone. Dolna część swobodnie wystającego papieru kładzie się na dolnej powierzchni 88 kapturka. Kształtuje się go klapami 85 na trójkąt z wystającym stępionym języczkiem. Języczek napotyka na dno 89 kapturka. Dno to pionowe może przesuwac się pionowo, gdyż jest suwakiem. Na dolnym końcu suwaka siedzi krążek 90, opierający się o tarczę unoszącą 91 wał 57. Tarcza 91 jest tak zbudowana, że, podczas posuwu trzpienia naprzód i składania papieru przez klapy 65, leży pełna część suwaka na przeciwko języczka papieru, wobec czego języczek musi po tej części dna podnieść się do góry. Natomiast suwak posiada dalej wykrój 89, który tworzy przejście dla języczka pa-

pierowego, tworzącego się także przy górnej powierzchni 93 kapturka.

Trzpień tymczasem wchodzi coraz głębiej do kapturka 84, aż oprze się wreszcie o dno 89, przyczem górny języczek złożonego papieru wychodzi z tyłu przez wykrój 92 z kapturka. Obecnie należy złożyć także i ten języczek papierowy. W tym celu wywołuje tarcza 91 obniżenie suwaka 89. Suwak ten posiada ponad wykrojem 92 listwę poprzeczną 93, która w średnicy jest węższa niż dolna część suwaka 89. Uchwytuje ona przy obniżaniu się suwaka wystającą trójkątną klapę spodnią i przyciska ją do już złożonych części. Ostateczne wsunięcie trzpienia 24 do kapturka następuje równocześnie z obniżaniem się suwaka 89, wobec czego już złożone części wraz z kapturkiem składanym na końcu z trudnością znajdują miejsce w wykroju 94 suwaka.

Po ukończeniu tworzenia dna torebki należy trzpień wraz z torebką przesunąć dalej do miejsca, gdzie następuje zsunięcie torebki środkami, które przenoszą ją dalej do miejsca napełnienia. W tym celu posiada górny koniec suwaka wolne przejście 95. Tarcza 91 jest takiej budowy, że po ukończeniu dna torebki jeszcze dalej obniża się suwak 89, wobec czego wolne przejście 95 dostaje się w obręb kapturka. Kapturek nie posiada dna, wobec czego może trzpień przejść przez kapturek całkowicie tak daleko, że dostaje się w obręb nienarysowanego urządzenia, które zdejmuje torebkę z trzpienia i przenosi dalej.

Dla umożliwienia zdjęcia torebki z trzpienia posiada on w górnej części dwa żłobki podłużne 96, które sięgają aż do przedłużenia 97 trzpienia. Gdy trzpień przeszedł w ostateczne położenie na prawo, obniża się uchwyt, którego końce hakowate układają się w częściach 97 żłobków 96, które wystają poza papier i trzpień. Gdy trzpień wraca pod wpływem tarczy ksiukowej 30, opierają się końce hakowate o lewy koniec torebki i przytrzymują ją, przez co zsuwa się ona z trzpienia.

Wolną torebkę przejmuje przyrząd trans-

portowy, np., w postaci krzyża obrotowego. Przyrząd ten przenosi torebkę, w danym razie przekreśloną z położenia leżącego na stojące, do miejsca napełniania, gdzie wprowadza się do niej tytoń np. lub t. p. materiał, a następnie do miejsca, gdzie otwarty koniec torebki zostaje zamknięty takimi samymi środkami jak kapturek 84 lub podobnymi.

Należy wrócić uwagę na to, że wszystkie przebiegi, od przesuwania pasma 4 aż do zsunienia gotowej torebki z trzpienia 24, ukończone są podczas jednego obrotu wału napędowego 19 maszyny. Osiągnięto to w ten sposób, że pracuje się z pasmem bez końca, wobec czego można zszeregować ze sobą wszystkie potrzebne urządzenia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do wyrobu torebek papierowych, tem znamienna, że skokami posuwane pasmo papierowe (4) zostaje dosunięte do trzpienia zwijającego (24), którego oś podłużna leży w kierunku podłużnym pasma papierowego, przyczem zostaje jeden brzeg pasma pochwycony przez urządzenie zaciskowe (41) trzpienia, a potem następuje przez obrót trzpienia wokoło osi podłużnej kształtowanie korpusu torebki z pomocą przyrządu przyciskowego listwowego (70 — 82) opierającego się o trzpień, poczem zostaje trzpień zwijający wsunięty w kierunku podłużnym pasma papierowego do kapturka (84) z powierzchniami wodzącymi (85), który uzbrojony jest w środki dla składania dna torebki i sam posiada dno (89) w postaci rozrządzanego suwaka, który współdziała przy składaniu dna torebki i po ukończeniu tej pracy zostaje tak przesunięty, że jego wykrój (95) umożliwia przejście gotowej torebki, zsuniętej z trzpienia w kierunku podłużnym pasma papierowego, ażeby gotową torebkę przenieść do przyrządu odbierającego, w którym w danym razie może zostać napełnioną i zamkniętą.

2. Maszyna według zastrzeżenia 1, tem znamienna, że trzpień zwijający (24) siedzi na

końcu wału, przesuwającego się w kierunku podłużnym w swych łożyskach pod wpływem tarczy ksiukowej (30), przyczem sprzężenie wału trzpieniowego (25) z wałem tarczy ksiukowej (31) uskutecznia przesuwająca się na wale trzpieniowym część sprzęgłowa (60), która rozrządzana jest od wału napędowego za pośrednictwem tarczy kułakowej (62) w ten sposób, że sprzęga się albo z częścią sprzęgłową (36), osadzoną mocno na wale, albo z częścią sprzęgłową (67), luźno siedzącą na wale, lub też pośredniczy przez przystawkę z kół zębatych (68, 69) w obracaniu wału (31) tarczy ksiukowej (30) dla podłużnego przesuwania trzpienia (24).

3. Maszyna według zastrz. 1, tem znamienna, że trzpień zwijający (24) zaopatrzony jest po stronie zwróconej do pasma papierowego, w szczelinę podłużną (29) i tak jest nastawiony naprzeciwko pasma, że krawędź pasma bez kleiwa wchodzi do tej szczeliny, przyczem w szczelinach poprzecznych (40) trzpienia umieszczone są obrotowo szczęki zaciskowe (41), których powierzchnie zaciskowe (44) zamocowują krawędź pasma na ścianie (45) szczeliny podłużnej (29), gdy tylko drążek klinowy (37), przesuwający się wzdłuż trzpienia, względnie żłobka podłużnego wału (25) trzpienia, zostanie przy napotkaniu na stałą część przy przesuwaniu się trzpienia przesunięty w położenie, w którym powierzchnie klinowe (39) tego drążka odsuwają przedłużenia (24) szczęk zaciskowych.

4. Maszyna według zastrz. 1, tem znamienna, że z trzpieniem (24) współpracuje przycisk (70), który tworzy koniec dwuramiennej dźwigni (71), stojącej pod wpływem sprężyny (72) i przy obrocie trzpienia powoduje dokładne przyleganie papieru do trzpienia, w danym razie przez tworzenie załamań (przy prostokątnym lub profilowanym trzpieniu), przyczem po ukończeniu nawinięcia pasma papierowego na trzpień następuje uniesienie przycisku z pomocą występu (77), rozrządzanego przez napęd, który zabiera ze sobą oporek (88) dźwigni przycisku.

5. Maszyna według zastrz. 1 i 4, tem znamien-
na, że zamknięcie szwu klejonego korpu-
su torebki na trzpieniu osiąga się przez unie-
sienie przesuwnie ułożyskowanego przycisku
z pomocą mimośrodów lub t. p., przyczem kra-
wędz pasma papierowego, kleiwem posmaro-
wana, po pełnym obrocie trzpienia jeszcze
swobodnie wystająca, zostaje zgięta przyci-
skiem.

6. Maszyna według zastrz. 1, tem znamien-
na, że kapturek, przeznaczony dla przyjęcia
i składania części korpusu torebki, wystają-
cej z powierzchni czołowej (83) wolnego koń-
ca trzpienia, uzbrojony jest w boczne po-
wierzchnie skośne (85) w rodzaju klap, które
pod naciskiem sprężyny powodują boczne
składanie wystającego papieru i dopiero przez
wchodzący trzpień zostają odsunięte w ten
sposób, że po odsunięciu tworzą boczne ścia-
ny kapturka.

7. Maszyna według zastrz. 1, tem znamien-
na, że dno kapturka tworzy suwak (89), który
jest uruchamiany tarczą ksiukową (91) w ten

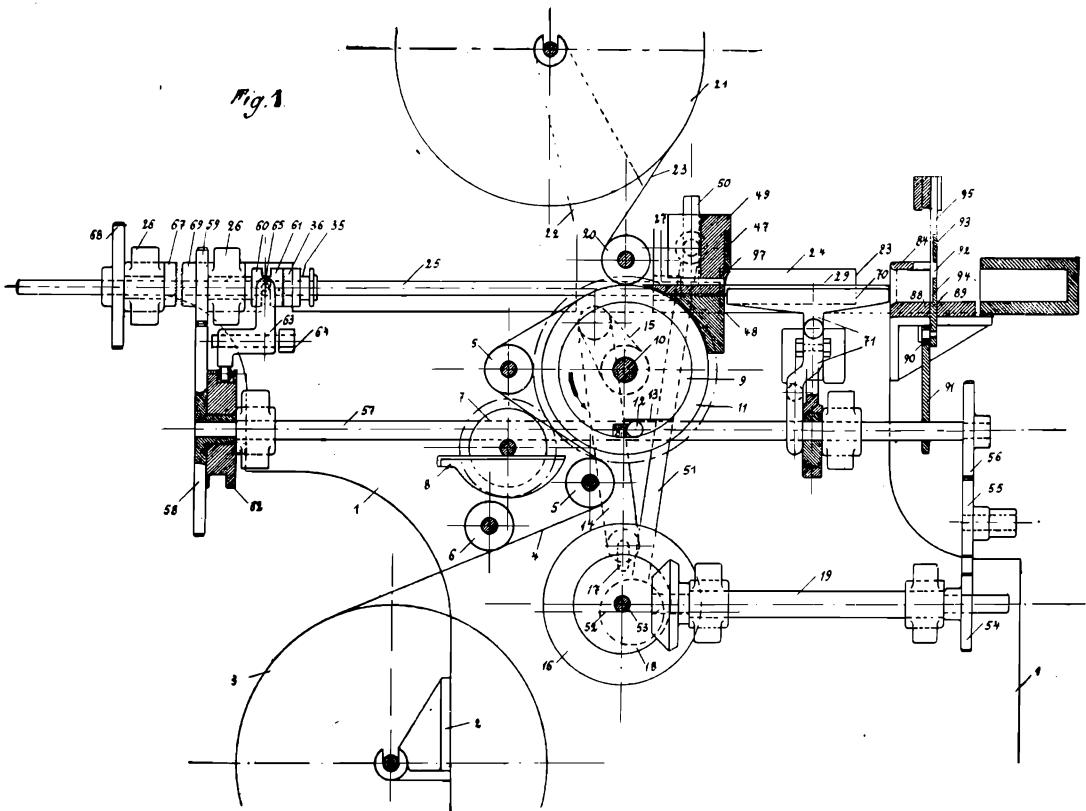
sposób, że podczas wsuwania trzpienia na
trójkątny języczek złożona część papieru wy-
stająca poza trzpień, trafia na pełną powierzch-
nię suwaka, podczas gdy przeciwległa tak-
że na trójkątny języczek złożona część papie-
ru może przejść przez wykrój (92) suwaka,
późem, gdy tylko trzpień prawie zupełnie
wsunął się do kapturka, zostaje suwak tak
przesunięty, że nad wykrojem (92) umieszczo-
na listwa (93) skutecznie złozenie języczka
przechodzącego przez suwak, późem wresz-
cie zostaje suwak jeszcze dalej przesunięty,
wobec czego ustawia się wolnem przejściem
(95) naprzeciwko kapturka (84), ażeby umoż-
liwić przejście trzpienia przez kapturek.

8. Maszyna według zastrz. 1, tem znamien-
na, że trzpień zwijający zaopatrzony jest w
górną część w żłobki podłużne (96), sięga-
jące do przedłużenia trzpienia, wobec czego
mogą w obrębie tego przedłużenia układać się
w tych żłobkach haki uchwyty i przy po-
wrotnem przesunięciu trzpienia zsunąć się
z nich na nim torebkę.

Firma Johann Carl Müller.

Zastępca: C. z. R a c z y ń s k i,

rzecznik patentowy.

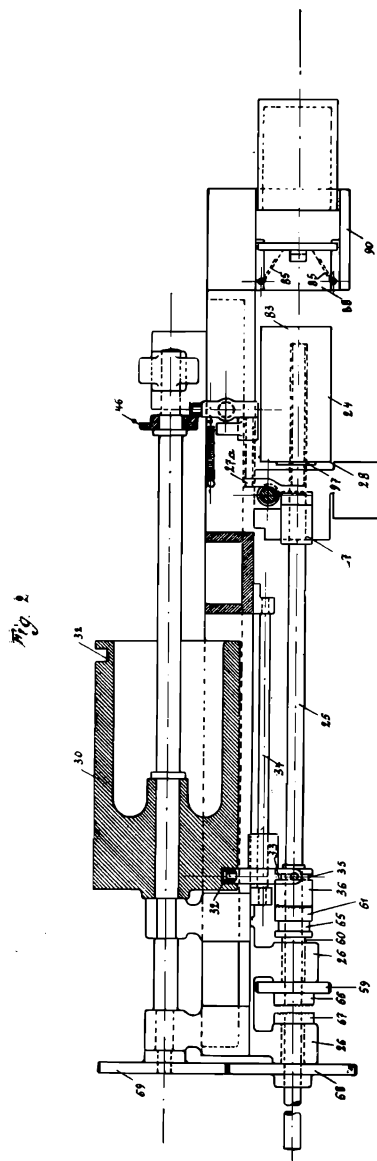
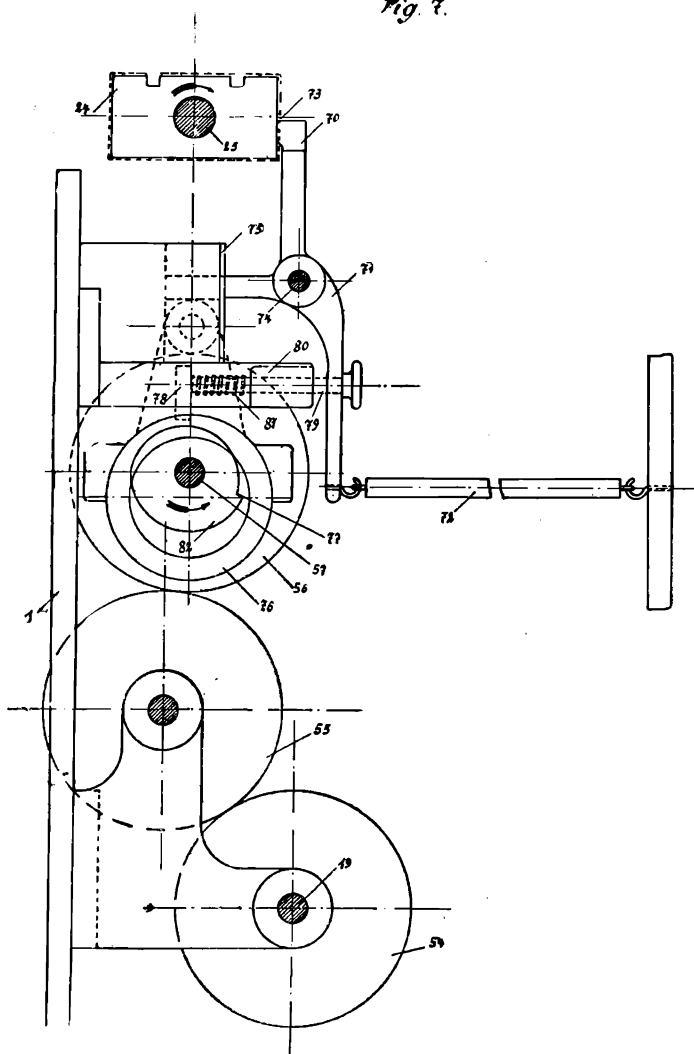

Fig. 7.

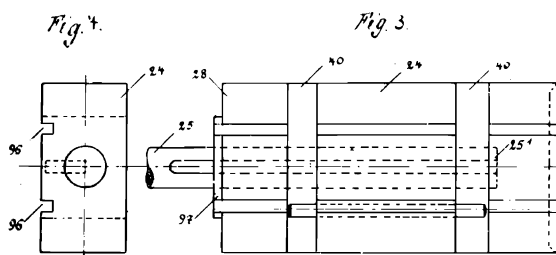
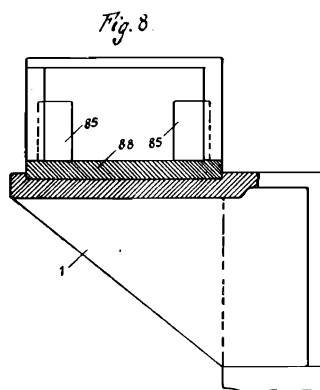
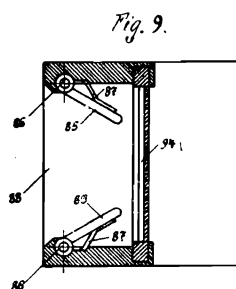
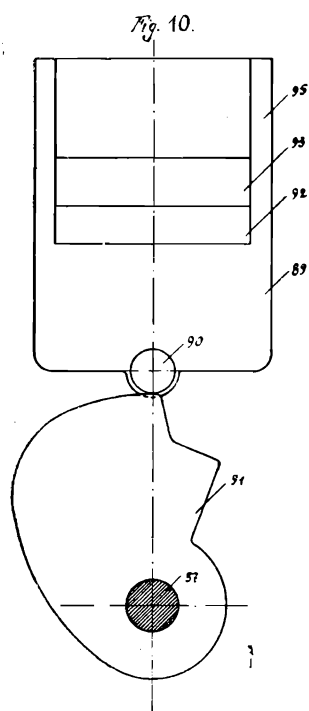

Fig. 3.

Fig. 5.

